

HOMILIE ZESDE ZONDAG VAN PASEN – A 2011

Wij bevinden ons midden in de paastijd. Wij vieren Pasen niet één dag, niet 7 dagen, maar 7x7 dagen. Zo uitbundig viert de Kerk het feest der feesten. Op de 50e dag zullen wij Pinksteren vieren. Maar deze 50 dagen zullen onderbroken worden op de 40e dag. Dan vieren wij 's Heren Hemelvaart. Als wij in de bijbel het getal 40 tegen komen, dan wordt ons daarmee nog iets anders verduidelijkt. Veertig staat voor 'voorbereiding'. De joden trokken 40 jaar door de woestijn naar het beloofde land. De profeet Elia trok 40 dagen door de woestijn tot hij de berg Horeb bereikte, waar hem een Godontmoeting ten deel viel. En ook Jezus bereidde zich gedurende 40 dagen voor op zijn taak door te vasten en de bekeringen van de verleider te weerstaan. Ook na Pasen is er een periode van 40 dagen voorzien tot 's Heren Hemelvaart, want de vrienden hebben er na het debacle van Goede Vrijdag tijd voor nodig om het tot zich te laten doordringen, dat de Heer Jezus werkelijk verzezen is, maar ook dat Hij hen ook weer verlaten zal. Ze hebben er dan behoefte aan om herinneringen met Jezus op te halen, vooral aan dat laatste samenzijn op de avond voor zijn lijden, toen Hij het brood brak en de beker liet rondgaan. Zij herinnerden zich weer die bijzondere woorden die een afscheidsrede waren, maar die zij toen niet begrepen. Het waren woorden van troost en bemoediging, die hen houvast moesten bieden, opdat zij niet zouden wanhopen.

Vandaag voorafgaande aan het feest van 's Heren Hemelvaart is uit die afscheidsrede voorgelezen: "Ik zal u niet verweesd achterlaten." Op de avond voor zijn terechtstelling en dood stelt Jezus zijn leerlingen gerust: "Ik zal jullie niet verweesd achterlaten." Wezen zijn kinderen die hun ouders verloren hebben, terwijl ze eigenlijk nog niet zonder ouders kunnen leven. Dan is het hopen, dat die kinderen toch goede en liefdevolle pleegouders mogen krijgen. Maar ook volwassen mensen als de apostelen kunnen zich nog verweesd voelen, aan hun lot overgelaten, de weg kwijt door het leven. Dan staat de vraag voorop: "Op wie kan ik rekenen? Wie helpt mij verder?" De volwassen apostelen hadden hun hoop op Jezus gezet. Ze waren Hem gevolgd en hadden gespannen verwachtingen, maar het eindigt in het debacle van goede Vrijdag. Jezus weet, welke ontredding zich van hen meester zal maken en Hij stelt hen gerust. "Laat uw hart niet verontrust worden?" hoorden wij vorige week. "Geloof in God, geloof ook in Mij." Deze week maakt Jezus het concreet. "Als gij Mij lief hebt, ...zal de hemelse Vader u de Helper geven, de Geest van de Waarheid, om voor altijd bij jullie te zijn."

Het mag u wel eens zijn opgevallen, dat een gouden bruidspaar op elkaar is gaan lijken. Zij zijn door de jaren heen zo met elkaar vergroeid, dat zij dezelfde interesses hebben ontwikkeld, hetzelfde woordgebruik hanteren, hetzelfde waardepatroon, dezelfde verlangens hebben en als vanzelf zich erop toeleggen om goed voor elkaar te zijn. Wanneer dan toch één van de twee komt te overlijden, dan blijft die band bestaan, die gezamenlijkheid. De Geest van de één leeft in de ander voort. Jezus wil hen dat vertrouwen geven, dat Hij wel van hen is weggenomen, maar dat Hij hen niet verweesd zal achterlaten. Zijn Geest is als een helper en zal altijd bij hen blijven. Deze Geest zal hen ook de weg wijzen en hen inspireren om steeds het goede te doen en vast te houden aan datgene wat Jezus hen heeft geleerd.

De eerste lezing uit de Handelingen van de Apostelen vertelt ons hoe er inderdaad zegen rustte op de inspanningen van Filippus in Samaria. Gods Kerk groeit door de bezieling van de heilige Geest.